

Když se v mateřské škole dějí zázraky: MŠ Česká Skalice zažila den, na který se nezapomíná

Jsou dny, které se zapíší do paměti dětí, rodičů i učitelek. A pak jsou dny, které se zapíší i do srdcí. Přesně takový den prožila dne **24.dubna 2026** Mateřská škola Česká Skalice – obě její budovy, Křenkova i Podměstí – když do nich zavítal protagonista čtenářské pregramotnosti projektu *Mami, tati, pojďme si číst*, realizovaného Nadačním fondem Lepší život pod záštitou MŠMT a osobní záštitou 2.náměstkyně hejtmana Královehradeckého kraje a poslankyně Poslanecké sněmovny PČR paní **Mgr. Jany Berkovcové**.

A že to nebyla obyčejná návštěva – to poznal každý už po prvních minutách.

Mateřská škola Česká Skalice má něco, co se nedá koupit, vybudovat ani nahradit: **ředitelku, která rozumí dětem, rodičům i učitelkám tak, jako málokdo.**

Mgr. Pavla Smolová dnes opět ukázala, proč je pro tuto školku nepostradatelná. Její cit pro děti, její schopnost vytvořit bezpečné a laskavé prostředí a její odvaha podporovat smysluplné aktivity dělají z této školky místo, které si zaslouží obdiv – a také pozornost města, protože je to ten člověk, který má cit pro výběr aktivit pro děti.

Dnešní program byl jako orchestr – nejprve loutkové divadlo, které děti rozesmálo a otevřelo jejich dětskou fantazii. A právě na této vlně přišel pak do herny protagonista aktivity, **Ing. Josef Vavřík**, lesní pedagog, ředitel Nadačního fondu Lepší život, reprezentant nakladatelství Advent-Orion, jejichž knihy jsou používány k formování charakteru dítěte a člověk, který dokáže děti vtáhnout do světa knih tak, že zapomenou i dýchat.

Paní ředitelka ho představila jako „toho pána, který dětem půjčil knihy domů“. A pak to začalo.

Pepa přišel mezi děti, začal povídat – a najednou ztuhl. „Já jsem na něco zapomněl... víte na co?“ Děti hádaly: „Na knížky?“ A Pepa s úsměvem přiznal: „Zapomněl jsem se představit!“

A tak se představil jako Pepa, aby ho děti mohly oslovovat jménem. A od té chvíle byl jejich.

Když Pepa vytáhl harmoniku a zazněla písnička *Knih je náš dobrý kamarád*, zpívala celá herna. Zpěv se nesl školkou tak silně, že by se ani Krakonoš nemusel stydět.

Pak přišla chvíle, kterou děti milují: **knihy všech velikostí.**

– šestimetrová kniha, u které se paní ředitelce na okamžik zastavilo srdce „Co když se nevejde do herny?“ to budeme muset asi představovat celou hernu – malá knížka z kapsy – a ještě menší knížečka z druhé kapsy, u které se smála snad i kuchařka v kuchyni

A pak přišla to nejdůležitější – **kouzelná kniha jménem Bible**. Pepa z ní přečetl dvě „kouzla“, která děti ohromila:

„Ve školce jsme všichni kamarádi a pomáháme si.“ „Nikdy nikomu neublížujeme.“

A v herně bylo ticho tak hluboké, že by bylo slyšet spadnout i špendlík.

Děti, které doma četly s rodiči, si dnes odnesly svou první vlastní kouzelnou knihu – příběh o koníčkovi Hnědáčkovi. Ale nebylo to zadarmo.

Každé dítě muselo:

- přijít k Pepovi
- podat mu ruku
- podívat se do očí
- představit se
- a u paní ředitelky říct kouzelné slovíčko „děkuju“

Pepa se však nejdříve s paní ředitelkou domluvil, že pokud dítě nepoděkuje, tak si knihu nechá pro sebe. A to se právě dětem nelíbilo.

A jaký byl výsledek? **Paní ředitelce nezůstala ani jedna kniha.** Všechny děti poděkovaly.

A ti, kteří doma nečetli, stáli u společné fotografie trochu smutně. Ale možná právě to je motivuje, aby příště byli mezi těmi, kdo si knihu také odnesou.

Došlo k loučení opět společnou písničkou *Kniha je náš dobrý kamarád* a také čekání na druhou skupinu z MŠ Podměstí.

Po skončení divadla přišla na řadu druhá budova školky. A i tady proběhlo vše stejně krásně. A opět – **ani jedna kniha paní ředitelce nezůstala.**

Navíc v této skupině přišla i jako host maminka s malou holčičkou, která teprve do školky nastoupí. A ta se žela představit Pepovi tak statečně, že si vysloužila obdiv i všech učitelek.

A po společné fotografii a písničce se pak děti odebrali přímo na oběd.

A protože v této školce myslí i na žaludky, jedna budova měla k obědu buchtičky se šodó a druhá něco na houbách. I to je důkaz, že zde se o děti starají se vším všudy.

Po skončení aktivity jsme se ptali paní ředitelky, jak den vnímala. A její odpověď byla upřímná a silná:

„Nečekali jsme tak velkou účast. Rodiče dnes dětem málo čtou. Ale tady se ukázalo, že když se jim dá příležitost, dokážou být úžasní. Největší poděkování proto patří právě rodičům.“

A dodala ještě něco velmi důležitého:

„Tuto aktivitu chceme dělat každým rokem s předškoláky. Má obrovský přínos pro děti i rodiny.“

A protože paní ředitelka myslí i na veřejnost, už dnes plánuje, že příští rok i její učitelky se ještě více nadchnou pro tuto aktivitu a na plotě školky budou viset obrázky, pravidla aktivity a informace pro rodiče. Aby každý viděl, že **v této školce se něco děje**. A že u toho nesmí chybět.

Dnešní den byl důkazem, že:

- když se spojí škola, rodiče a dobrá vůle
- když se dětem dá prostor pro fantazii
- když se čte doma i ve školce dějí se věci, které formují charakter, posilují vztahy a dávají dětem to nejcennější – **pocit bezpečí, radosti a lásky**.

A za to patří obrovské poděkování **ředitelce Mgr. Pavle Smolové**, všem učitelkám, rodičům, a samozřejmě dětem, které dnes ukázaly, že svět knih je jejich svět.

A Nadační fond Lepší život je hrdý, že může být u toho.

Text: Josef Vavřík

Foto: MŠ Česká Skalice - Jana Kodytková